

Bilag til F. t. midlert. L. om offentligt Tilsyn med visse Virksomheder.

omfattes af Lovens foran anførte Ord, har Kommissionen stillet Forslag om talrige Bestemmelser, almindelige saavel som mere specielle, med det i Loven angivne Formaal for Øje. Det nævnte Udvalg fandt det vel ikke usandsynligt, at i hvert Fald nogle af disse Bestemmelser, maaske i en noget ændret Formulering, ogsaa under mere normale Forhold kunde blive ønskelige til Gennemførelse af det i den oftnævnte Lovbestemmelse angivne Formaal, f. Eks. Forbud mod Afslutning af visse langvarige Kontrakter (Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 23. December 1915) og Forbud mod at betinge en Vares Salg af, at en anden Vare samtidig aftages (Indenrigsministeriets Bekendtgørelse af 15. Februar 1917). Men ligesom Kommissionen ikke har haft som speciel Opgave at føre det her særligt fremdragne Tilsyn og ikke heller har søgt at indsamle specielle Erfaringer herom, saaledes fandt Udvalget, at Forholdene under Verdenskrigen har været af en fra normale Forhold saa afvigende Karakter, at det saavel af Hensyn til de paagældende Virksomheder som af Hensyn til Forbrugerne ikke vil være rigtigt at basere endeligt udformede Regler om disse Forhold i hvert Fald udelukkende paa Erfaringer fra Krigsperioden.

Ud fra denne Betragtning saa Udvalget sin Opgave i at udarbejde et Forslag, hvorved der indføres en Tilsynsinstitution paa det heromhandlede Omraade, saaledes at det paalægges denne Institution dels at samle nærmere Oplysninger specielt herom, og dels ud fra sine Erfaringer at stille Forslag om muligt ønskelige Foranstaltninger. Det forekom da Udvalget naturligt at føre en Forhandling med Repræsentanter for de Erhvervsdrivendes Institutioner om denne Sag, idet man fandt, at det vilde være af Betydning saavel for Forslagets Udformning og Udførelse som for dets Mulighed for at opfylde en af sine formentlige Missioner — at fjerne opstaaet Mistillid og forebygge opstaaende Mistillid til Erhvervslivets loyale Medvirken i Samfundsøkonomien — om Forslaget kunde siges at have vundet Tilslutninger fra Repræsentanter for Erhvervslivet. Man anmodede derfor Grosserersocietetets Komité, Industriraadet, De samvirkende Detailhandlerforeninger i Danmark, De københavnske Handelsforeningers Fællesrepræsentation samt Provinshandelskammeret om at udpege Repræsentanter til en saadan Forhandling. Overfor disse Repræsentanter blev det betonet, at det i den foran anførte Lovbestemmelse var udtalt, at der *skulde* gives Regler paa det heromhandlede Omraade, saaledes at Spørgsmaalet nu alene var, hvorledes disse Regler skulde formes. Under de derefter førte Forhandlinger kan de paagældende Repræsentanter for Erhvervslivet siges at have præciseret deres Standpunkt derhen, at de, naar der overhovedet skal lovgives paa dette Omraade, principalt ønsker, at der straks gives endelig udformede Regler med positive Bestemmelser, for at Erhvervenes Udøvere klart kan vide, hvad der er dem tilladt og hvad ikke. Da Udvalget af de foran anførte Grunde erklærede at maatte bortse fra en saadan Fremgangsmaade, udtalte Repræsentanterne, at de kunde tænke sig, at de subsidiært kunde tiltræde et Forslag om at nedsætte en Kommission, naar denne alene fik til Opgave at foretage Undersøgelser paa dette Omraade, og paa Betingelse af, at Kommissionen ved sin Samsætnings væsentlig fik Karakteren af en Domstol i Modsætning til et administrativt Nævn, der i højere Grad kunde befrygtes at være paavirket af den til enhver Tid siddende Regering. (Der var under Forhandlingerne nævnet som Eksempel paa Samsætningen af en Kommission paa 7 Medlemmer: 1 Repræsentant for Den danske Handelsstands Fællesrepræsentation, 1 for Industriraadet og 2 for De samvirkende Fagforbund samt 3 Medlemmer udpegede blandt Dommerne i Højesteret og Landsretterne, af hvilken sidste Gruppe Formanden skulde vælges). En saadan Kommission skulde da ved sin Virksomheds Afslutning — i Løbet af 5 å 7 Aar — afgive en samlet Beretning om Resultatet af sine Undersøgelser. Saa fremt der opnaaedes Enighed paa denne Basis, mente de paagældende Repræsentanter, at det ikke vilde være vanskeligt at opnaa Overensstemmelse om Regler for Kommissionens Virksomhedsomraade, Magtmidler m. v.

Uden at miskende Betydningen af, at det kommende Tilsyn paa dette Omraade fra alle Sider anerkendes som en uafhængig og selvstændigt dømmende Autoritet, forekom det dog Udvalget ønskeligt og naturligt til et Hvert af den heromhandlede Art ogsaa at benytte Personer med nationaløkonomisk Uddannelse. Man fandt heller ikke i en paa den antydede Maade sammensat Kommission